

Call for papers:

Mine børn, dine børn, statens børn – hvis børn

I denne tid, hvor Covid19 pandemien er ved at miste sit greb om os alle, er det værd at se på det samfund vi havde og skal have igen. Børn har haft en særlig position. De små børn var først hjemme med forældre, som skulle passe dem, så kom de i renskurede institutioner og blev mindre syge, og endte så med at komme i institutioner, hvor rengøringsniveauet var faldet til det normale for atter at blive forkølede og nu også corona-ramte. For skolebørnene var der skole, hjemsendelse, selvpasning via skærmen. Eller guddommelige spil, snapchat med veninderne, og uendelige billeder på TikTok og Instagram. De unge skulle både være på uddannelsen, være hjemme og være på Zoom, hvor underviserne kedede sig med fem billeder og 25 sorte huller med og uden lyd. Eksaminerne blev næsten opretholdt, og det faglige niveau for alle forblev u-undersøgt. I dag lader alle som om, at der ikke er mistet noget undervejs – så kan vi spare et års uddannelse?

Organiseringen af arbejdet har været hierarkisk og centralt styret. Statslige sundhedsmyndigheder bombarderede med retningslinjer for god adfærd. Test af private firmaer til en rigtig god betaling var almindeligt. Der var tvangshjemsendelse af børn og forældre. Kommuner skulle sikre sundheden, og især undgå at de gamle gik til. Pædagoger, lærere, socialrådgivere, sygeplejersker og akademiske uddannede prøvede på bedste vis at tage sig af børn og unge. Var det godt nok? Børn og unges liv før og især under Covid19 viser meget enkelt, at mange spiller en rolle. Dem selv, forældre, søskende, det sted de bor, de daginstitutioner de kommer i og de pædagoger som møder dem der. Skolens lærere og ledelse, ungdomsuddannelserne og de isolerede efterskoler samt de videregående uddannelser, hvor intet er som før – eller er det?

Dette temanummer kan godt handle om Covid19, men det er børns situation i resten af 2022 og frem, som er temaet. Det kan handle om børn, unge, forældre, familie, venner og bekendte som møder børn. Om medarbejdere i kommunen, i daginstitutionen, i skolen men også på sygehuset, i fængslet, på bostedet og ikke mindst lovgivning. Hvornår og hvordan sikres børn et udviklende liv, og er det godt nok det der foregår? Hvor frie er børn egentlig, og hvad kan de selv bestemme – er det en illusion eller er friheden til at være på skærm om natten den sikre frihed?

Hvad kan vi som samfund, hvad skal vi som samfund, og hvem har ansvar for børn i dette samfund? Det er de overordnede spørgsmål. Artikler kan fx handle om:

- Er vejledninger og kampagner om sundhed godt for et barn eller/og belastende for en familie? For små? For store?
- Når de sociale myndigheder for sent eller for tidligt ud til de sårbare og udsatte børn og unge?
- Lever pædagoger, lærere, socialrådgivere o.l. op til deres ansvar for at skabe et godt børneliv – og hvad kan det begrundes med?
- Hvor opdelt skal børns verden være – hvor mange siloer i staten, i kommunen og i det private skal børn kunne rumme? Er det godt nok eller skal noget forandres?
- Er sociale medier i det digitale univers frugtbar for børn og unge – hvornår og hvornår ikke?
- Efter Covid19 pandemien, skylder samfundet så børn og unge noget? og hvad skal det så være?

Fristen for at indsende artikler (maksimum 24.000 anslag inkl. mellemrum) er **15. august 2022**.

Spørgsmål til temanummeret kan rettes til:

Frank Ebsen (freb@kp.dk) og Mette Bladt (mette@socialkritik.dk)

Se mere om Social Kritik, herunder forfattervejledninger etc. på hjemmesiden:

<https://socialkritik.dk>